

Із пам'яті моєї

Олександр Мінович

Босоніж біжу по калюжах
Забрюхуюсь аж по коліна
Затим по розмитій і теплій землі
Що кашею лізе крізь пальці
Так весело після рясного дощу
На вмитому літньому світі
Ще ластівка...
Дзьобом торкнулась води
І стрімко здійнялася вгору
Бачу: вже ліпить гніздо
Під крівлею нашої хати
Наснилось?..
Ні... то спомини мої...

О.Мінович